

skulde ikke have nogen stor Vanskelighed ved at nævne Eksempler paa saadanne. Det er jo imidlertid ikke muligt paa det nuværende Tidspunkt at komme nogen anden Vej, vi maa gaa de Veje, der er farbare. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale de to foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Brandes: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger vedrørende dette og det næste Forslag paa Dagsordenen, og jeg medtager, naturligvis ganske almindeligt, tillige Forslaget om Ølskatten, idet jeg derved kan spare det høje Ting for at høre paa mig mere end en enkelt Gang, hvorved der ogsaa vil spares Tid for det høje Ting. Jeg skal dog naturligvis ikke komme ind paa Enkeltheder i Ølskatten.

Den første almindelige Bemærkning, jeg gerne vil fremsætte, er den, at disse Forslag kommer til os fra Folketinget uigenkaldelig afgjort og politisk opgjort, saaledes at der ikke vil være Mulighed for det høje Landsting for at iværksætte nogen Ændring af Betydning i Lovforslagene. Forhandlingen her er ørkesløs, den kan derfor lige saa godt foregaa paa et Kvarter eller en halv Time, som man kan tage tre Dage eller tre Uger til den, og for saa vidt har den højtærede Finansminister ganske Ret i at vente, at disse dog ret vigtige Lovforslag afgøres nu i Løbet af en Formiddagstime.

Den anden Bemærkning, jeg gerne vil fremsætte, er den, at Forslagene jo kun vedrører indirekte Beskatning. Den indirekte Beskatning har imidlertid den almindelige Karakter, at den rammer den lidet velstillede, den ubemidlede, den fattige Befolkning haardest, hvilket ikke vil være ukendt for den højtærede Finansminister, som mange Gange selv har fremsat denne Læresætning. Det er ikke til at undgaa, kan man sige, men det er saaledes, at Retfærdigheden skydes til Side, og den, der har mindst, kommer til at betale lige saa meget for sit Forbrug som den, der har mere, ja, som den, der har mest. Det er det Præg, som indirekte Beskatning har. Men deraf følger, at al Tale om, at indirekte Beskatning rammer Luksus, er ganske tom Tale. Ikke saaledes at forstaa, at en Luksusbeskatning ikke skulde kunne give nogen Indtægt for Statskassen; det er ganske naturligt, at selv den dyreste Genstand, som aldrig nogen Sinde vil komme i ubemidlede Eje, kan give en Indtægt for Statskassen, men Indtægten bliver ringe. Hvad de spiselige Svalereder angaar, som

er omtalt i Folketinget, vil jeg tro, at den højtærede Finansminister vil indrømme, at Indtægten bliver ringe for Statskassen ved Beskatningen af denne Nydelsesgenstand. Jeg har i et ret langt Liv aldrig nogen Sinde set en saadan Ting; jeg ved ikke, om den højtærede Finansminister paa dette Punkt er mere erfaren end jeg, men jeg har aldrig nogen Sinde personlig erfaret, at der gaves et saadant Nydelsesmiddel, og jeg tror ikke, det meget almindeligt sættes paa noget Bord her i Landet, end ikke paa de velhavendes. Men dette, som jo kun er Bagateller, kan føres langt videre. Alt, hvad der falder ind under Luksus, giver ingen væsentlig Indtægt for Statskassen, og paa de Lovforslag, som her er fremme, kan man prøve det. Vi har et Forslag om Ølskat, som jeg kun lige skal nævne, fordi det ikke er til Behandling nu. Her er Forholdet vel det, at visse dyre Ølsorter beskattes ret højt, men Indtægten skal væsentlig komme fra det almindelige Ølforbrug, hvor Skatten ogsaa nu foreslaas forhøjet, thi det er det almindelige Ølforbrug, det, der falder ind under det daglige Forbrug her i Landet, som virkelig vil give Indtægt for Statskassen. Og dette kan i Virkeligheden overføres til de andre Lovforslag, som her foreligger, altsaa til Chokoladeskatten og Restaurationsskatten. Vel kan der siges om visse af de Varer, som her rammes, at det er Luksusvarer, men naar den højtærede Finansminister ikke vil undtage den almindelige Spisechokolade og den almindelige Kakao fra Skatten, ligger det simpelt hen deri, at han ikke kan undvære Indtægten heraf. Han vilde have meget ringe Glæde af at gennemføre Chokolade- og Sukkervarebeskatningen, hvis han ikke fik den almindelige Forbrugsartikel med, for det er den, der i Virkeligheden skæpper i Statskassen ligesom Øllet.

Naar man taler om, at ogsaa den tidligere Regering har maattet beskatte ad indirekte Vej, saa vil jeg have Lov til at sige, at aldrig har vi nogen Sinde ved fremsatte Lovforslag søgt en Undskyldning, en Dækning derigennem, at vi sagde, at det var et Luksusforbrug, vi vilde beskutte, aldrig. Jeg har aldrig nogen Sinde brugt det Ord, jeg vidste godt, at det ikke var andet end Simulering, et Forsøg paa at komme udenom den Vanskelighed, at man maatte gribe til indirekte Beskatning. Jeg har aldrig sagt andet end dette: Man tager den indirekte Beskatning og forsøger at skaffe sig saa megen Indtægt ad den Vej som muligt, fordi Forholdene kræver